

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/68/2020
Identifikačné číslo spisu: 8118206452
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8118206452.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ZTS Sabinov, a. s., so sídlom Hollého 27, 083 30 Sabinov, IČO: 00 590 797, zastúpeného advokátom JUDr. Marekom Sahuľom, so sídlom Hlavná 111, 080 01 Prešov, IČO: 17 083 362, proti žalovanému: 1/ N. L., nar. X. Q. XXXX., bytom A., zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklošom, so sídlom Vodná 6, 040 01 Košice, IČO: 31 309 909, 2/ Ing. B. B., nar. XX. B. XXXX, bytom I., zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Hrebenárovou, so sídlom Grešova 7, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 518, o zaplatenie 33 000,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24Cb/129/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. marca 2020, č. k. 3Cob/60/2019-173, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 12. marca 2020, č. k. 3Cob/60/2019-173 vo výroku I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 10. mája 2019, č. k. 24Cb/129/2018-146, ktorým súd prvej inštancie I. žalobu žalobcu zamietol, II. žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, III. žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Vo výroku II. priznal žalovaným 1/ a 2/ oprávneným spoločne a nerozdielne voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 22. júna 2020 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd v zmysle § 449 odsek. 3 C. s. p. zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobe vyhovel, eventuálne aby podľa § 450 C. s. p. napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Pričom žalobca sa v dovolaní v plnej miere pridrižiava dôvodov uvedených v odvolaní, resp. v samotnom konaní.

2.1 Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v nevykonaní výsluchu svedka Ing. O.T., aj keď to navrhol a tým bolo žalobcovi odmietnuté právo na spravodlivý proces.

2.2 Nesprávne právne posúdenie videl žalobca v tom, že konajúce sudy neriešili otázku právomoci

jednotlivých orgánov žalobcu a osôb, ktoré v tomto konaní konali. V súvislosti s podpísaním zmluvy o poskytnutí grantu uviedol, že absentuje rozhodnutie predstavenstva ako právny základ pre jej podpísanie a zároveň chýba platný právny úkon, t. j. podpísanie zmluvy dvomi členmi predstavenstva. Tvrdil, že žalovaný 2/ podpísal predmetnú zmluvu sám, pričom žiadnym spôsobom nepreukázal, žeby ho predstavenstvo na základe svojho rozhodnutia poverilo takúto zmluvu uzavrieť, a teda žalovaný 2/ konal nad rámec svojich právomoci. Podľa názoru žalobcu konajúce súdu nesprávne a v rozpore so zákonom posúdili konanie žalovaného 2/, keď ho vyhodnotili, že konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere. Dovolateľ argumentoval ustanovením § 196a ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého spoločnosť môže poskytnúť peňažné plnenie osobe, ktorá je oprávnená konať za spoločnosť, a osobám im blízkym alebo osobám, ktoré konajú na ich účet, len na základe predchádzajúceho súhlasu dozornej rady. Nakoľko dozorná rada takýto súhlas nedala, je tento úkon neplatný. Pokiaľ ide o konanie žalovaného 1/ dovolateľ je názoru, že konal proti záujmom žalobcu a na jeho škodu s úmyslom seba a iného neoprávnenne obohatiť.

3. Žalovaný 1/ vo vyjadrení z 17. septembra 2020 a žalovaný 2/ vo vyjadrení z 13. augusta 2020 navrhli dovolanie odmietnuť, resp. ako nedôvodné zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu už vo svojom skoršom rozhodnutí (viď 3Obdo/58/2018) skonštatoval, že „pokiaľ ide o dovolacie dôvody, platná a účinná právna úprava upravuje dva dovolacie dôvody. Prvý dovolací dôvod je upravený v ustanovení § 431 a druhý v ustanovení § 432 C. s. p. V ustanoveniach § 420, resp. § 421 C. s. p. je upravená prípustnosť dovolania (nie dovolacie dôvody), pričom prípustnosť dovolania posudzuje dovolací súd z dovolacieho dôvodu tak, ako ho uviedla strana sporu, pričom dovolací súd je uplatneným dovolacím dôvodom (resp. dovolacími dôvodmi) viazaný (§ 440 C. s. p.).

Zároveň platí, že prípustnosť dovolania môže dovolací súd posudzovať len s ohľadom na dovolateľom uplatnený dovolací dôvod, keďže v zmysle aktuálnej právnej úpravy sú dôvody prípustnosti dovolania prepojené so zákonom upravenými dovolacími dôvodmi. Už v uznesení sp. zn. 3Obdo/42/2018 (ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 83/2018) vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že „pre vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. v súlade so zákonom platí, že ustanovenie § 432 ods. 2 C. s. p. nemôže byť posudzované izolovane, ale v spojení s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p.“

6. Úvodom vo vzťahu k niektorým tvrdeniam žalobcu dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca celkom nepochopil predmet rozhodovaného sporu a právnu úpravu dovolacieho konania.

6.1 V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že predmetom sporu je nárok na náhradu škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný 2/ ako člen predstavenstva, protiprávnym úkonom v rozpore s § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka.

7. Najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 433 C. s. p. dopĺňa, že dovolateľ sa v plnej miere odvoláva na dôvody uvedené v odvolaní a v samotnom konaní. Táto časť dovolania nie je vymedzená v súlade s uvedeným ustanovením a dovolací súd sa s takto vymedzenými dovolacími dôvodmi nemohol zaoberať.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

8. Obstať nemôže tvrdenie dovolateľa, že konajúce súdy mali zaťažiť svoje konanie vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., nevykonaním výsluchu svedka Ing. O.T..

8.1 Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 1. marca 2019 vyplýva, že žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol vypočuť svedkov a medzi nimi aj Ing. O.T..

8.2 Z uvedeného je zrejmé, že výsluch svedka Ing. O.T. navrhol žalovaný 1/ a nie žalobca. Žalobca si

protirečí aj v tom smere, keď na pojednávaní dňa 10. mája 2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že boli vykonané všetky dôkazy. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 To 1/2014 (ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2014 pod R 116/2014), v ktorom vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že „vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.“

8.3 Dovolací súd zároveň dodáva, že žalobca mal príležitosť výsluch svedka namietat' vo svojom odvolaní. Túto možnosť ale nevyužil, preto podmienka prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nie je v takom prípade splnená, čo je záver vyplývajúci z ustálenej judikatúry, ktorú reprezentuje rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 39/1993.

8.4 Na základe vyššie uvedeného (viď bod 8., 8.1, 8.2, vyššie) dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom (a ani pred súdom prvej inštancie) nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

9. V časti, v ktorej malo byť dovolanie žalobcu prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že v tejto časti je podané dovolanie absolútne neprejednatelné.

9.1 Už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016 vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolaťela, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil a akým spôsobom ju posúdiť mal. Povinnosťou dovolaťela je zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého (ne)správnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolaťela má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolaťel jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu.

9.2 Ak dovolaťel odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018). Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p.

9.3 Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolaťela s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu viď aj 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

9.4 Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolaťela, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky - ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca - ale aj na to, aby právna otázka (a dovolaťelom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C.s.p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd.

10. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalobcu v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie,

predmetné náležitosti neobsahuje.

10.1 Jednak dovolateľ neuviedol ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.

10.2 Oveľa väčším nedostatkom, ktorý spôsobuje neprejedateľnosť dovolania je, že dovolateľ neuviedol právnu otázku, ktorú mal odvolací súd vo svojom rozhodnutí meritorne posudzovať, a túto nie je možné zistiť ani z obsahu podaného dovolania. Rovnako tak žalobca neuviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a ani nekonkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku významnú pre rozhodnutie predmetného sporu správne vyriešiť.

10.3 Dovolacia argumentácia nezohľadňuje skutkové závery vo veci konajúcich súdov. V časti, kde žalobca argumentuje neplatnosťou zmluvy, ani s tým ako opísal v žalobe rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa protiprávneho konania žalovaného 2/ ako člena predstavenstva, keď porušenie povinnosti žalovaného 2/ videl výlučne v tom, že v mene žalobcu uzavrel zmluvu so žalovaným 1/ bez súhlasu dozornej rady, a nie aj v tom, že žalovaný 2/ v rozpore so svojimi povinnosťami uzavrel v mene žalobcu zmluvu, na ktorej uzavretie nebol oprávnený (mali konať dvaja členovia predstavenstva nie len jeden).

10.5 Predmetom sporu je nárok na náhradu škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný 2/ ako člen predstavenstva, protiprávnym úkonom v rozpore s § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako prvý v predpokladov zodpovednosti za škodu. Dovolateľ v rozpore s tým, v podanom dovolaní tvrdil, že konanie žalovaného 2/, ktorým mu mala byť spôsobená škoda spočívajúca v uzavretí zmluvy v rozpore so zapísaným spôsobom konania za spoločnosť, ako bolo uvedené vyššie nebolo predmetom rozhodovaného sporu.

11.5 Dovolací súd zároveň uvádza, že súdy nižšej inštancie skutkovo ustálili, že predmetná zmluva o poskytnutí finančného prostriedku nepodlieha schváleniu dozornej rady podľa § 196a ods. 1 v spojení s § 194 ods. 6 Obchodného zákonníka. Správnosť tohto záveru žalobca v dovolaní nespochybňoval. V tomto smere je argumentácia dovolateľa o porušení povinnosti žalovaného 2/, keď v mene žalobcu uzavrel zmluvu so žalovaným 1/ bez súhlasu dozornej rady absolútne nedôvodná.

11. Dovolacia argumentácia tak nezodpovedá skutkovému stavu zistenému konajúcimi súdmi. Dovolací súd preto konštatuje, že žalobcova argumentácia predstavuje v posudzovanej veci výlučne akademickú otázku nesúvisiacu s rozhodovaným sporom, čo má za následok neprípustnosť podaného dovolania.

12. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že žalobca nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie).

13. Vzhľadom k tomu, že konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. (viď bod 8., 8.1, 8.2, 8.3 a 8.4 vyššie) pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. (viď bod 9. až 12. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.